אן אוונט בּרידזש

— פון וועלכן אלע האבן הנאה געהאט — ווערט געבראכט צו א פארגעניגנדיקן שלוס ווען איר סערווירט רעד ראָז טיי.

עס שיקט אוועק יעדן איינעם דערפרישט און אין גוטן מוט.

רעד ראָז טיי

"איז גוטער טיי"

צוויי קוואליטעטן — גרין לייבל און אראנדזש פיקאו

צו

ערוועקן אייער קינדער'ס אפע־טיט ווען זיי דערעסט זיך די געוועהנליכע גלאז מילך, סער־ווירט זיי קעללאגג'ס קארן פלייקס. דאן וועלען זיי טרינקען מילך גערן! דאס איז אן אמת'ע הילף פאר אלע

מוטערס

Kellogg's CORN FLAKES

קעללאגג'ס קארן פלייקס זיינען אבסאָלוט כשר אונטער דער השגחה פון אגודת הרבנים פון טאראנטא

★ שטענדיג נוי פריש־פון־אויוון אין דעם פאטענ־טירטען אינערליך וואקס־פארזיגעלטען ראפער

אויף פרעמדע וועגן

א שפאנענדער ראמאן פון די לײדן און קאמף פון דעם אידישן וואנדערער

פון דר. ל. ב—ן

(פארזעצונג)

ליובא ענטפערט אים, זי קאן זיך ניט העלפן, זי מוז אים ענטפערן אז ער רעדט צו איר, זי ענטפערט אים גאנץ זעלטן איין ווארט אויף צען . . . . און טוט זי אמאל א פרייען שמייכל בעת'ן ריידן, צעלאכט ער זיך דאן הויך אויפ'ן קול מיט א מאדנעם געלעכטער, וואס הויבט זיך אן גראב אויף די אונטערשטע טענער און ענדיקט זיך מיט א קוויטש אויף די סאמע אויבערשטע. ליובא קוקט אים אן פארוואונדערט מיט אירע גרויסע און שווארצע אויגן. אין קיעוו האט זי געהאט א רויטן הינטעלע, קראכאווטישק האט מען אים גערופן, און יעדעס מאל, ווען קראכאווטשיק פלעגט זי דערזעען, פלעגט ער נעמען שפרינגען און דרייען זיך ארום איר, און פארגיין זיך מיט אזא פרייליכן בילן, וואס איז שטארק ענלעך געווען צו מעקנעק'ס לאכן . . . .

— מערקווירדיק ! — וואונדערט זי זיך.

די דיקע רייטשל האט זיך געקאכט . . הגם מעקנעק האט אנגעהאלטן מיט איר די "פריינטשאפט", האט זי מיט איר פרויען אינסטינקט געפילט אין מעק־נעק'ס באציאונגען צו ליובא'ן אן ערנסטן געפיל, ווי אין זיין פריינשאפט צו איר, א סך א טיפערן און ריינערן, פול מיט רעספעקט . . .

— צי איז עס ניט אמאל ליבע ? ליבע ? . . — האט זי געטראכט און געפילט צו זיי ביידן א טיפן האס.

אין אזא צייט האט געברענט און גע־קאכט אין איר. און אויב מעקנעק איז נאך געשטאנען לעבן ליובא'ן, האט זי, רייטשל, איר כעס אויסגעלאזן צו די ארבעטארנס, וואס פלעגן צו איר צוטראגן די פארטיקע ארבעט צו עקזאמענירן . . . האט געשריען, געליארעמט, געווארפן די העמדער די ארבעטארנס אין פנים אריין און געגעבן צוריק זיי די ארבעט פאר־ריכטן . . .

— וואס איז געווארן מיט רייטש־לען ? — פלעגן אייניקע ארבעטארנס זיך וואונדערן, טראגנדיק די ארבעט צו זייערע מאשינען.

אנדערע ארבעטארנס פלעגן איר דאן שעלטן מיט טויטע קללות, בעת זיי פלע־גן קריגן זייער ארבעט צוריק :

— אזא גראבע שטיק פלייש ! וואס ארט עס איר, ווען מיר וועלן זיך נאך מער מאטערן, ווען מיר וועלן ווייניקער פארדינען . . . . א גאנצע פריצה גע־ווארן, אז פאלן זאל פון איר דאס פלייש שטיקער־ווייז ! . . .

און ווידער אנדערע ארבעטארנס, פון די עלטערע "הענט", וואס האבן גע־וואוסט וועגן מעקנעק'ס פארהעלטעני־סע צו איר, האבן זיך גע'סדרו'עט צווישן זיך מיט געהיימע מינעס :

—עס ברענט אויף איר די הויט . . . . עפעס איז מר. מעקנעק צופיל פריינטלאך מיט מיס עטינבערג . . .

— יא, יא, איך האב עס אויך בא־מערקט . . . אוי, וואלט עס געווען א שיינע זאך ! . . .

—יענע איז פיל שענער פון-פון רייטש־לען . . .

— א חנ'עוודיקע . . . און וואס פאר א פיגור, זע נאר !

— נו, יא, ווען ניט וואלט זי דאך ביי מעקנעק'ן ניט געארבעט פון וואך.. כא ! כא! כא ! . .

— כא, כא, כא ! פון וואנען ווייסטו, בעסי, אז פון וואך ? . . .

— יא, בעסי, טאמער . . .

— רעדט ניט אזוי, קינדער . . . . . מיס עטינבערג קוקט ניט אויס אזא . . זי האט אזא איידעלן און אינטעליגענ־טען פנים . . .

— דאס וועט מר. מעקנעק'ן ניט פארשאטן.

— איך מיין אזוי ! . . .

— פע, מיידלאך, שעמט זיך ! . . .

— אוי, א גרינע !

— אוי, ווען דאס איז אמת, אויב רייטשל . . . איך ווארף דאן אריין אין א צדקה פושקע . . .

— און איך וועל איר דאן אריינשיקן א קאמישע קארטל, אויף וועלכער עס וועט זיין אויסגעמאלט א לאנגע, לאנגע צונג . . .

— איך אויך ! . . .

— טאקע, טאקע, מען וועט עס דאר־פען טאן ! . . . כא, כא, כא ! . . .

— כא ! כא ! כא ! — האבן זיך גע'סוד'עט און געלאכט און דורכגעווינקט זיך אט די אלע ארבעטארנס און האבן זיך געפרייט, וואס רייטשל פארלירט מעקנעק'ס פריינטשאפט . . .

און אז מעקנעק גייט אוועק צו זיך אין אפיס, דאן ווארפט זיך רייטשל ארויף אויף ליובא'ן מיט האס אין קול :

— האסטו געזען א נרפין ? איך ווער צעריסן פון דער ארבעט און זי שטייט זיך און רעדט ! . . .

דער לאנגער פארמאן, מיט די ארבל פארקאטשעט הויך איבער די עלנבויגנס, וואס שטייט אויפ'ן אנדערן עק טיש, טוט א ווינק צו איר מיט זיינע שארפע און ביטערע אויגן — זי זאל לא־זען ליובא'ן צורו; אבער רייטשל וויל זי ניט צורו לאזן, זי זוכט צו דערגיין איר די יארן, טאמער וועט זי אויף אזא אר־פן פארטרייבן ליובא'ן-פון שאפ . . .

— מען פארלאזט זיך אויף איר אי־בערקוקן די ארבעט — טוט רייטשל צו זיך א כאפ א בינטל אפגעבראכטע העמ־דער און הויבט זיי אן צו ווארפן און שליידערן אויפ'ן טיש :

— זעט נאר, דזשעק — שרייט זי צו דעם פארמאן — וואס פאר אן ארבעט זי האט צוגענומען ! . . . קרום, זעט נאר, א נאט אביסל . . . זעט נאר ! כא־כא, כ א! — טוט זי א כאפ א העמד, צעלאכנדיק זיך אזוי, אז איר גאנצער די־קער קערפער טרייסלט זיך פון געלעכ־טער, און זי לויפט צו צום פארמאן מיט דער העמד פאנאנדערגענומען און ווייזט אים : — זעט אן ארבעט, הא ? . . . .

זי וועט פון מר. מעקנעק'ן מאכן א לייט, ווען זי וועט אזא ארבעט צונע־מען ! . . .

דער פארמאן באטראכט דאס העמד און ענטפערט מיט ביטערן שמייכל :

— עס איז אלרייט, וואס ווילט איר ?

—דזשעק, וואס רעדט איר ? איר זייט בלינד ? — זאגט רייטשל און, ארויפטרעטנדיק אים אויפ'ן פוס, טוט זי צו אים א ווינק מיט די בלויע אוי־גען, אז ער זאל אויך זאגן, ווי זי . . .

ער אבער, וויסנדיק ליובא'ס תקיפות ביי מעקנעק'ן, שפילט "פאליטיק", און ער זאגט :

— עס וועט אוועקגיין, נישקשה ! אין העמד ניט אזוי געראטן ! . . .

— אלרייט ! אלרייט ! — טוט ריי־טשל א בלישטשע אויף אים מיט די אוי־גען — פון מיינעטוועגן . . .

און זי קערט זיך אום צוריק אויף איר ארט און, א שמייס טוענדיק דאס העמד אויפ'ן טיש, טוט זי זיך א קער צו ליוב־א'ן און זאגט :

— עס איז אלרייט, מיס עטינבערג, די ארבעט איז נאך צו גוט ! . . .

און זי צעלאכט זיך פרעך, קוקנדיק אויף ליובא'ן מיט טיפן האס.

ליובא ענטפערט איר ניט. ווי אימער, קערט זי זיך אפ פון איר מיט פאראכ־טונג. אין הארצן אבער גריזשעט דארט ביי איר א ווארים, זי פילט זיך אזוי בא־לײדיקט פון דעם געדאנק אליין, אז זי מוז שטיין לעבן אזא ווי רייטשל און אויסהערן אירע רייד. היינט מארגן, א גאנצע וואך, א גאנצן חודש, אן אן ענ־דע . . . .

—אוי, וואס פאר א גיהנום ! — טראכט זי און מוטשעט זיך.

— וואס זאל זי טאן ? . . . אוועקגיין פון שאפ דערלאזט דאס הארץ ניט, אין אן אנדער שאפ וועט זי אפילו קיין האלב געלט ניט פארדינען, ווי ביי מעקנעק'ן.

ווען זי וואלט אליין דא געווען אן די עלטערן, וואלט זי שוין וועגן דאס געלט זיך ניט געקימערט. אבער אזוי, ווי עס איז איצט . . . די עלטערן האבן זיך גענומען פילן לייכטער, זינט זי ברענגט אריין אין הויז די צען דאלאר יעדע וואך . . . זי קאן ניט אוועקגיין, זי מוז דאבלייבן ! . . . סיידן דערציילן מעקנעק'ן ? . . . ער קאן זיין, וואלט געמאכט א סוף צו יענער'ס פארפאלגונ־גען . . . אבער ווי פאר'מסור'ט מען יענע פאר אים ? ניין, עס איז צו ני־דעריק, צו עקלדיק. אונטער איר ווירדע ! זי זאל פאר'מסור'ן, זי, ליובא, און וועמען, און פאר וועמען ? ! ניין, ניין !

און זי האט געשטיקט אין זיך די בא־לײדיקונגען, געמוטשעט זיך ניט דער־ציילט אין דער היים, אפילו פאר דאקטאר עפשטיין'ען, וועלכער האט איר די לעצ־טע צייט באזוכט אפטער — אויך ניט.

איינמאל מיטאג־צייט רופט אריין מר. מעקנעק זיין אלטן טאטן צו זיך אין אפיס און זאגט צו אים :

— טאטע, דו האסט מיר געזאגט, אז היינט איז מיס עטינבערג'ס געבורטס־טאג . . .

— יא, מיין זון — האט דער אלטער אהרן א מאך געטאן מיט'ן ווייסן קאפ.

— צוואנציק יאר ווערט איר היינט, ביז הונדערט און צוואנציק . . .

— איך וויל איר מאכן א פרעזענט — האט מעקנעק געזאגט.

— טאקע, טאקע, מיין זון — האט זיך דער אלטער א כאפ געטאן מיט התפעלות — אין דער היים, דו ווייסט דאך, וואס פאר א טייערע מתנות זי פלעגט קריגן ! . . .

— איך האב געקויפט א ברילאנטע־נעם רינג . . . וועט זי עס אבער ביי מיר וועלן נעמען ? . . .

(פארזעצונג — קומט)

מעמאראנדום וואס באווייזט היסטארישע פאר־בינדונג פון אידן מיט דעם כותל מערבי

(שלוס פון זייט 2)

האט ער געזען א פארהאנג אויף אפצו־טיילן די מענער פון די פרויען. א בילד פון דעם פארהאנג וואס מר. ריקס האט דערמאנט אין זיין בוך איז אין דעם מע־מאראנדום אנטהאלטן. דער מעמאראנ־דום ציטירט אויך פון א בוך פון ראָ־בערט היקען, וואו עס ווערט אנגעגעבן אז אין דעם געסל וואו עס געפינט זיך די וואנט שטייען הילצערנע שטולן.

דער מעמאראנדום גייט דאן אויף די מוסולמאנישע תביעות אויפ'ן כותל מער־בי און דערקלערט אז די מוסולמאנישע באהויפטונג אז די וואנט האט געהייסן אל בוראק און איז הייליק פאר די מו־סולמאנער ווערט ניט דירעקט דערמאנט אין קאראן, נאר איז א שפעטערדיקע טראדיציע. פילע מוסולמאנישע קוועלן ווערן ציטירט, דערהויפט פון דעם בא־רימטן מחמד'ישן געלערנטן, איסן הי־שאק, וועלכער באטראכט מחמד'ס גאנצע רייזע פון מעקא קיין ירושלים אויף דעם לעגענדארישן פערד בוראק אלס א חלום און ניט קיין רייזע וואס איז באמת פאר־געקומען.

אום צו ווייזן ווייטער ווי אזוי מוסול־מאנישע שרייבער האבן ווייטער אין פארלויף פון די גאנצע פינף יארהונדער־טע ניט געקאנט באשטימען צווישן זיך איבער דעם גענויען פלאץ וואו בוראק איז אריינגעקומען און זיך אפגעשטעלט, ציטירט דער מעמאראנדום שטעלעס פון מוסולמאנישע שרייבער וועלכע זיינען געזאמלט געווארן און איבערגעזעצט גע־ווארן פון אראביש פון גיו לע סטראנזש אין זיין בוך "פאלעסטינע אונטער די מוסולמאנער."

אונטערפירנדיק דעם סך הכל פון די ערשטע 74 זייטן פון דעם מעמאראנ־דום וואס אנטהאלט הונדערט זייטן, ווערט אנגעוויזן אז די דערקלערונגען וואס זיינען געמאכט געווארן פון פאר־שיידענע קוואלן, ברענגען ארויס קלאר די פאלגנדע פונקטן.

1) "אז אין פארלויף פון אלע דורות און אונטער אלע באדינגונגען האבן די אידן באטראכט די וואנט וואס איז אי־בערגעבליבן פון חורבן בית המקדש אלס א הייליק פלאץ, און אז ווען עס האט זיך נאר געמאכט א געלעגנהייט זיינען זיי זיך צוזאמענגעקומען נעבן דעם כותל און דארט אפגעריכט תפילות.

2) "אז דאס זיינען געווען צוזאמענ־קונפטן פאר באשטימטע און פארמעלע תפילות, און ניט פון צופעליקע תפילות פון איינצעלנע מענשן.

3) "אז שוין אין דריטן יארהונדערט איז באוויזן געווארן דורך ליטעראטור און זינט דעם צענטן יארהונדערט דורך בא־שטימטע באריכטן פון רייזנדע, אז אלעס וואס איז איבערגעבליבן פון בית המקדש, דער כותל מערבי, ווערט באטראכט אין דער טראדיציע און ווערט אנערקענט פון די ארכעאלאגן, אז עס שטאמט אפ פון שלמה המלך'ס צייטן, אז דאס איז דער ספעציעלער הייליקער פלאץ, וואו די אי־דען פארזאמלען זיך פאר תפילות.

4) "זינט די צאל אידן אין הייליקן לאנד האט זיך פארגרעסערט, האבן זיך אנגעפאנגען טעגלאכע תפילות ביים כותל מערבי, און צוליב דעם וואס די תפילות האבן זיך פארצויגן אויף אייניקע שעה און אויך אויף א גאנצן טאג זיינען דארט אוועקגעלייגט געווארן שטיינער אדער אוועקגעשטעלט געווארן בענק און שטו־לען. וואו די אלטע אידן זאלן זיך קאנען אוועקזעצן.

5) "צוליב דעם וואס צווישן די ארטא־דאקסישע אידן הערשט אן אפטיילונג פון מענער און פרויען בעת רעליגיעזע תפי־לות, פלעגן די פרויען זיך פארזאמלען אין איין ווינקל פון דורכגאנג, און די מענער האבן זיך פארזאמלט אין אן אנדער זייט. שפעטער איז אוועקגעשטעלט געווארן די דינע מחיצה צווישן מענער און פרויען, אין אנקלאנג מיט די רעליגיעזע דינים. די מידה אפצוטיילן מענער און פרויען בעת רעליגיעזע תפילות דארף ניט אומ־סימפאטיש באטראכט ווערן מצד די מו־סולמאנער, ווארום אויך זיי האבן אזא מנהג.

6) [illegible]

פארשיידענע פערזאנען האבן דאס אויס־גענוצט אלס א געלעגנהייט ארויסצוציען געלט פון די אידן. מען האט זיך ניט בא־מיט צו האלטן ריין דעם דורכגאנג אדער צו פארריכטן דעם טראטואר. אין אלגע־מיין איז דער מאכמעדאנישער שטאנד־פונקט געווען אזא, וואס האט טאלערירט די אפגעלאזנקייט און גלייכגילטיקייט".

"כדי צו ברענגען די לעצטע באווייזן, ווילן מיר אויפמערקזאם מאכן אייער ספעציעלע קאמיסיע אויף דעם רעפארט פון דער קאמיסיע בנוגע די פאלעסטינער אומרוען אין אווגוסט 1929, וואס איז פארעפנטלעכט געווארן פון דעם קאלא־ניאל מיניסטער און איז איבערגעגעבן גע־ווארן אין מארט, 1930, צום פארלא־מענט. עס ווערט דארט געזאגט דאס פאלגנדע :

"עס איז אונזער מיינונג, אז דער "בו־ראק קאמפיין" (אזוי איז באצייכנט גע־ווארן דער קאמפיין, וואס אייניקע מאכ־מעדאנישע געזעלשאפטן פירן אן אין בא־צוג צום כותל מערבי), האט פאר זיך 2 אויפגאבן. פון איין זייט ווילן זיי שטערן און באלעסטיקן די אידן און פון דער אנ־דערער זייט האבן זיי בדעה צו מאביליזי־רען די אראבישע מאסן לטובת די מאכ־מעדאנישע פאדערונגען אין באצוג צו דעם כותל מערבי און דעם שטח ארום אים. דאס דורכפירן פון די רעליגיעזע צערעמאניעס פון דעם מאכמעדאנישן שמש און זיין רופן די אראבער אין מא־שעע אריין, וואס קומט פאר נעבן דעם כותל מערבי, האבן הויפטזאכלאך דעם צוועק צו שטערן און באלאסטיקן די אי־דען. אנפאנגענדיק מיט דעם דאזיקן ציל האט זיך דער דאזיקער קאמפיין אנטווי־קעלט צו א מער ערנסטער זאך.

"בעת דער זיצונג פון דער פערמאנענ־טער מאנדאטן קאמיסיע, וואס איז אפגע־האלטן געווארן דעם 26טן אקטאבער 1928, האט די ענגלישע רעגירונג צוגע־שטעלט צו דער קאמיסיע געוויסע קא־מענטארן בנוגע דעם מעמאראנדום וואס די ציוניסטישע ארגאניזאציע האט צוגע־שטעלט דעם 12טן אקטאבער, 1928. אין דעם דאזיקן דאקומענט — און אויך אין א סך אנדערע דאקומענטן — איז גע־מאכט געווארן די באשטימטע דערקלערונג, אז די אידישע קהלה האט פעסטגע־שטעלט איר רעכט צוצוקומען צום שטח פון כותל מערבי, כדי דארט אפצוריכטן תפילות, אבער ווען די מאכמעדאנער פלעגן דאגעגן פראטעסטירן, האט די טערקישע מאכט אפט דערקלערט, אז זי וועט ניט אפשאפן דעם ביז איצטיקן מנ־הג צו ברענגען א מחיצה צום כותל מע־רבי, וואס זאל אפטיילן די פרויען פון די מענער.

מען קאן מיט זיכערקייט זאגן, אז זינט דעם ווי ירושלים איז איינגענומען גע־ווארן פון די מאכמעדאנער, דאס הייסט, זינט מער ווי דרייצן יארהונדערט, איז קיינמאל ניט געמאכט געווארן קיין בא־הויפטונג, אז דער דאזיקער פלאץ איז הייליק ביי די מאכמעדאנער. דאס ער־שטע מאל איז עס געטאן געווארן אין 1912.

"עס איז א סך דיסקוסירט געווארן וועגן א נייער געביידע וואס איז אויפ־געבויט געווארן איבער דעם כותל מערבי. די דאזיקע געביידע איז דערלויבט געווא־רען אויפצובויען צו ווערן דורך דער ענג־לישער רעגירונג, אויף דעם גרונד וואס די רעגירונג האט ניט קיין רעכט צו שטערן, ווייל די וואנט באלאנגט צו די מאכמעדאנער; עס מוז אבער אנגעוויזן ווערן, אז די וואנט איז א הייליקער פלאץ און א הייליקער פלאץ קאן ניט אנגערופן ווערן א פריוואט אייגנטום און עס אונ־טערווארפן אונטער ספעציעלע באגרעני־צונגען. איינע פון די דאזיקע באגרעני־צונגען דארף זיין, אז פונקט אזוי ווי עס טאר ניט אוועקגענומען ווערן א הייליק פלאץ, אזוי דארף אויך גארנט צוגעגע־בען ווערן, און צוליב דעם האלטן מיר, אז דער באשלוס פון דער פאלעסטינער רעגירונג איז געווען א פאלשער און דארף געענדערט ווערן דורך א קאמיסיע.

"בעת עס ווערט צוגעגעבן, אז עס איז ניט די פליכט פון דער מאנדאטן מאכט צו צווינגען די מאכמעדאנישע אייגנטי־מער פון דעם כותל מערבי, אז זיי זאלן דערלויבן גרעסערע פריווילעגיעס, מוז אבער געזאגט ווערן אז אויב עס ווערט ארויסגעוויזן (אזוי ווי דאס האט פאסירט א סך מאל אין פארלויף פון די לעצטע צען יאר) אז די פריווילעגיעס, וואס ווע־רען געפאדערט פון די מאכמעדאנישע אייגנטימער, מאכן אוממעגלאך דאס דורכפירן אויף אן ארנטלאכן אופן די תפילות פון די אידן, דאן איז עס אין די ראמען פון דער ספעציעלער קאמיסיע, וואס איז באשטימט געווארן פון דער פעלקער ליגע, אז זי זאל מאכן אזעלכע ארנזשירונגען, וואס זאלן דערמעגלאכן די רעליגיעזע תפילות פון די אידן, וואס די מאנדאטן מאכט אנערקענט אלס איר פליכט לויט דעם מאנדאט.

"ארויסגייענדיק פונ'ם זעלבן שטאנד־פונקט, זיינען מיר אויך מיט דער ר[illegible] נונג, אז דאס אויסהאקן א טיר [illegible] פירט פון דעם מאשעע צו דעם דורר[illegible] פון כותל מערבי, וואס איז געמאכט [illegible] ווארן מיט דער דערלויבעניש פון די רעגירונג, האט פאראורזאכט צוזאמענ־שטויסן. דאס איז געווען א פעלער און די דאזיקע טיר דארף צוריק פארבויט ווערן.

פארבריצירט אין קאנאדע אונ־טער קאנטראל פון דער רעגי־רונג. גערייניקט פיר מאל און געצייטיקט אין באנד פאר יארן

געבאטלט אין 2 סייזעס :

40 אונצ. פלעשל

26 אונצ. פלעשל

Melchers

Gold Cross

Can

הייטאן און העסטרין

באריסטערס, סאליסיטארס און א. וו.
216 — מעקאינטייר בלאק — 216
טעלעפאן 21 627
מר. העסטרינס וואוינונג:
306 סט. דזשאנס עווע. טעל. 53 133

שינביין, מאראזניק און ראבלין

Shinbane, Morosnick & Roblin
Barristers, Solicitors and Notaries
באריסטערס, סאליסיטארס, נאטאריוס
Office: 207-8 Confederation Life Bldg.
457 Main St. Opposite City Hall
טעלעפאן 21 345—6

טשערניאק, קאפשטיין און ספיוואק

Barristers, Solicitors, Etc.
460 מיין סטריט
טעלעפאן 24 591 און 24 666

א. ע. קאנטאר

אדוואקאט און נאטארי
A. E. CANTOR
אפיס: 210 נאטר דיים עוועניו
טעלעפאן 89 223
רעזידענס:
103 בענערמאן עווע. טעל. 51 353

ה. שולמאן

אדוואקאט און נאטארי
געלט צו לייען אויף 6½ פראצענט
אפיס: 592 מיין סטריט
H. SCHULMAN, B.A., LL.B.
לאו אפיס
Ste. 11, 592 MAIN STREET
צווישן לאגאן און אלעקסאנדער
טעלעפאן 88 462

דייווידסאן און ראטנער

Davidson & Ratner
באריסטערס, סאליסיטארס און א. וו.
Barristers, Solicitors, etc.
Office: 406-7 Avenue Bldg. Ph. 26 080
265 Portage Ave. Winnipeg

מ. אוערבאך

באריסטער, סאליסיטאר
824—8 ראיאל
טעלעפאן
רעז. 435 אבערדין

פארזיגלטע טענדערס אדרעסירט צו דעם אונ־טערגעצייכנטן, און אינדארסירט "טענדער פאר ווהארף עקסטענשאן, העקלא, מאנ.," וועלן אנגע־נומען ווערן ביז 12 אזייגער, בייטאג (דעיליייט סייווינג) דאנערשטאג, יולי 10, 1930 פאר דער קאנסטרוקציע פון אן עקסטענשאן צו דעם האפן אין העקלא, סעלקירק דיסטריקט, מאנ.

פלענער און פארמע פון קאנטראקט קאן מען זעען און ספעסיפיקאציעס און פארמעס פון טענ־דער צו באקומען אין דעם דעפארטמענט, און די אפיסעס פון דעם דיסטריקט אינזשענער, קאס־טאמס בילדינג וויניפעג, מאנ.; בילדערס עקס־טשענדזש, 401 נאטר־דיים אינוועסטמענט ביל־דינג, וויניפעג, מאנ., אויך אין די פאסט אפי־סעס, ריווערטאן, מאנ., און העקלא, מאנ.

טענדערס וועלן ניט גענומען ווערן אין אנבא־טראכט סיידן געמאכט אויף געדרוקטע פארמעס צוגעשטעלט פון דעם דעפארטמענט און אין אנ־קלאנג מיט די אנגעוויזענע דארטן קאנדיציעס.

יעדער טענדער מוז באגלייט זיין מיט אן אנ־גענומענעם טשעק פון א געטשארטערטער באנק צאלבאר צום מיניסטער פון פאבליק ווארקס, אין פארגלייך צו 10 פראצענט פון דער סומע פון טענדער. באנדס פון דאמיניאן אף קאנאדע אדער פון דער קאנאדער נאציאנאלער אייזנבאן קאמ־פאני וועלן אויך אנגענומען ווערן אלס סעקיור־ריטי, אדער באנדס און א טשעק אויב פארלאנג צו מאכן א פארשיידענע סומע.

באמערקונג — בלויע פרינטס קאן מען באקומען אין דעם דעפארטמענט דורך דעפאזיטן אן אנגע־נומענעם טשעק פאר דער סומע פון $20.00 צאל־באר צום מיניסטער פון פאבליק ווארקס, וואס וועט צוריקגעקערט ווערן אויב דער אנבאטער וועט געבן א רעגולערן טענדער.

ארדער,
N. DESJAR[DINS]
Secre[tary]
[...] of Public Works,
[...] 16, 1930

Doctors' Directory — דאקטוירים

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 578	51 250	דר. ס. דזש. בערמאק, 834 מיין סטריט אפיס שטונדן פון 2—4 און 7—8 DR. J. C. BERMACK
54 107	54 107	דר. דזש. ברענער, 367 סעלקירק עוועניו אפיס שטונדן: 3—5, 8.30—7.30 DR. H. D. ISAACS & DR. J. BRENER
26 947	53 422	דר. א. גוטמאן, 5—304 עוועניו בלאק 265 פארטעדזש עוועניו אפיס שטונדן: 10—12, 2—6 און ביי אפאינטמענטס DR. A. GUTTMAN
22 717	54 429	דר. ס. דזשאוויש, 404 באיד בלדג. שטונדן: 11—12 און 3—6 און ביי אפאינטמענטס DR. SIMON JAUVOISH
26 600	28 153	דר. ה. הערשפילד, 576 מיין סט. קאר. אלעקסאנדער עוו. אפיס שטונדן 11—1, 2—5 און 7—9 DR. H. HERSHFIELD
52 744	51 772	דר. ב. א. וויקטאר, קאר. סעלקירק און סאלטער (איבער דער באנק) אפיס שטונדן פון 3—5 און 7—8 DR. B. A. VICTOR
53 720	52 278	דר. א. מאיס, סט. דזשאנס בלאק, פריטשארד און מיין אפיס שטונדן פון 2—4.30 און 7—9 DR. A. MOYSE
	52 376	דר. דזשא. בי. מעקטעוויש, שטונדן 2—5 און 7—9 פרויען און קינדער קראנקהייטן 500 קאלעדזש עווע., רעז. 504 קאלעדזש עווע. DR. GEO. B. McTAVISH
53 181	53 181	דר. י. פערלמאן, 291 באראוס עווע., קאר. טשארלס אפיס שטונדן פון 3—5 און 7—8 DR. I. PEARLMAN
54 866	51 968	דר. ס. קאברינסקי, סוויט 2 קראמפ בלאק (מיין און דאפערין עווע.) אפיס שטונדן פון 3—5 און 6.30—8 DR. S. KOBRINSKY
24 480	49 763	דר. מעקס ריידי (עקס רעי) 283 פארטעדזש, קאר. סמיט (100 טאראנטא דזשענ. טרעסט בלדג.), לעבן איטאנס שטונדן: פון 2—6 אוונט און ביי אפאינטמענטס DR. MAX RADY
53 915	52 614	דר. סעם ראדין, ראיאל בענק בילדינג (מיין און סעלקירק) אפיס שטונדן פון 3—4 און 6—8 DR. SAM RODIN
88 916	59 473	דר. א. ל. שובין, אפיס שטונדן 11—12 און 2—6 אפיס: בענק אף קאמערס בלדג., מיין און אלעקסאנדער רעזידענס: 414 סטעלא עווע. DR. A. L. SHUBIN
55 111	54 917	דר. פ. סעדזיאק, שטונדן: 3—6 און ביי אפאינטמענט. אפיס 962½ מיין סט. רעז. 434 סאלטער סט. DR. F. SEDZIAK
		אויגן, אויערן, נאז און האלז
28 281	51 848	דר. י. ה. בעקמאן, 800 באיד בילדינג DR. J. H. BECKMAN
24 465	51 359	דר. ד. מ. דזשענאף, 830-2 סאמערסעט בלאק DR. D. M. GENOFF

Dentists Directory — דענטיסטען

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
51 560	41 652	דר. י. בן עזרא, ב.א. 962½ מיין סט. קאר. סעלקירק DR. I. BEN EZRA, B.A.
53 720		דר. מ. א. ברעגמאן, סוויט 1 סט. דזשאנס בלק., 984 מיין סט. DR. M. A. BREGMAN
86 115		דר. ס. אי. גרינבערג, 414 באיד בילדינג. DR. S. E. GREENBERG.
52 744	39 829	דר. א. גארדנער, 409 סעלקירק עווע., קאר. סאלטער. (איבער דער ראיאל באנק) DR. A. GARDNER
56 056		דר. ס. טשורטשיל, סוויט 1, טריק בלאק, 972 מיין סטריט. DR. S. H. CHURCHILL